

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben házhoz fordva:
 Egész évre 12 frt.
 Fél évre 6 frt.
 Negyed évre 3 frt.
 Egy óra 1 frt.

Vidékre postán küldve:

Egész évre 14 frt — kr.
 Fél évre 7 frt — kr.
 Negyed évre 3 frt 50 kr.
 Egy óra 1 frt 50 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.

Szerkesztőség:
 Templom-utca 14. szám, földszint, jobbra.
 Dímentellen leveleket csak ismerti kézzel fogadunk el.
 Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
 Templom-utca 14. szám, földszint, jobbra.

Hirdetések díjazás szerint.
 Egy sor szám 5 kr. ünnep- és vasárnap utáni szám 3 kr.

A fővárosi sajtó s a legújabb tüntetés.

Budapest, február 3.

Az összes budapesti napisajtónak, leszámítva a »Nemzet« rövid, de határozottan rosszal megjegyzését, nincs egyetlen hely tele n i t ő s z a v a sem azon botrányos utcai jelenetek elítélésére, melyek tegnapielőtt Budapestben a m. kir. operaház előtt lefolytak.

Igaz-e hát, hogy a közönség — Budapest tisztességűd, művelti és értelmesség lakosága — szentesíti jóváhagyásának verdictjével ezeket a jeleneteket?

Igaz-e, hogy azonosítja magát érzelmeiben azokkal a tüntetőekkel, kik egy a képviselőház elé tartozó s ott megoldást nyerő ügyet lezlepelték az utca nyirkos kövezetére?

Igaz-e, hogy ezen közönségnek tetszik az, ha ellállják útját, mikor az operaházba megy, s a demonstrálók mögött feltűnik a csöcselék?

Nem igaz. Bárki felelne igenlően a kérdésekre, vakmerően hazudnék.

Akkor miért nem mer tehát véleménynyilvánítani a sajtó? Higgadtabb és érett gondolkodású férfiak által szerkesztett lapjai miért nem szólalnak így a tüntetőkhöz:

»I f j u b a r á t a i n k, bízzatok a törvényhozásra, a sajtóra s az ügyvédi kamarára, hogy foglalozzanak a megsejtett ügyvédi szólásszabadság kérdésével és elégtételt szerezzenek, ha e szabadságnak elve csakugyan meg lett volna sértve. Hanem az utczán ezt a kérdést eldönteni nem lehet. Azért, mit gróf Keglevich mint intendans tesz, a belügyminiszternek felelős. Viszont, ha valakit csakugyan megsértett valamely tette vagy nyilatkozata által, annak mint gentleman elégtételt ad. Mit akartok ti tehát utcazi zenebonával? Megint felidézni olyan zavargásokat, melyek szomorú híru specialitásokat képezik a magyar fővárosnak? Vérszemtet akartok adni a csöcseléknek? Utját akarjátok egyengetni a möb felülkerekedésének? Belátástokra és a fiatal szívet jellemző

lovagiaságtokra hivatkozunk: tartózkodjatok minden tüntetéstől!«

Igy beszélt-e vajjon az ugynevezett hetedik nagyhatalom? Így csillapított-e a fővárosi sajtó, vagy csak egyetlen organuma?

Dehogy. Valóságilag udvari historiographusává lett egy csomó fiatal tanuló s a nyomukban csakhamar összeverődött inasnépség »történeti« tetteinek. Mint egy hátgörnyedezésben megöszült lakaj, nyomról-nyomra követi az utcazi csapatot, hűségesen feljegyzi minden mozdulatát és felkiáltását, reclamationt csinál a botrányok és ezáltal a tüntetés a nyagát elvisz a legszélesebb körökbe, ráirányozván mindazon elemek figyelmét, melyek lesik az alkalmat, hogy heozczet teremtsenek maguknak az utczán.

Húsz évi journalistai pálya után vagy én bennem nincs többé érzék az iránt, mi illik a közsádság, a közmorál és a közoktatás oly fontoságára nézőjéhez, minő a sajtó, — vagy pedig a hírlapirodalom tévedt nélnék tulajdonságát a reporterségnek tulajdonságát s a sensatiós közlemények után való kárhözatos parforce-vadászat következtében.

De nem hiszem, hogy széles ez országban akadjon egy, akár előkelő irókból, akár kiváló politikuskökből, akár a társadalom intelligentiájának egyéb rétegeiből kikerült forum, mely e kérdésben ne nekem adna igazat.

Hozzák ma önkök együvé Jókai Mórt, Irányi Dánielt, Apponyi Albertet, Helfy Ignácot, Csernátony Lajost, Gyulai Pált, Salamon Ferenczet, Vámbéry Ármint, Beksicss Gusztávot, Szász Károlyt, Pulszky Ferenczet s irodalmi tudományos és politikai életünk egyéb kitünőségeit — s véleményük a sajtó sensatio-hajhászásának káros hatásáról aligha lesz más, mint az enyém.

Lapjaink nagy része csak a kormány ellen tud dörögni — mert az ellenzékieskedés felfelé egyuttal hasz-

nos is az előfizető-fogdosás szempontjából, de alóságilag servilis lefelé. Hízeleg a napi áramlatoknak és térdre borul ő fensége — a zavargó tömeg előtt.

Ez rá nézve oly nyenyul-hozzáimvirág, melyet még csak criticálni sem mer.

Igy megtörténhetik, hogy egy utcazi csoport darab időre ostromállapotba helyezze az operaházat, melyben épp akkor a budapesti társadalom színe-java van együtt — s a sajtónak nincs ez ellen megrovó szava.

Hogyan? Nincs ezen distingvált közönségnek — melynek minden egyes tagja még hírlapelőfizető is — annyiméltányosságára igénye a sajtó részéről, hogy ez helytelenítsen olyan sivár utcazi zenebonát, mely sokakat viszatartathat attól, hogy elmenjenek az operaházba?

Nem; a nagy szó a lapok, kik nyomában csupán a reporterek, mai nyomon követik a tüntető csapatot, hogy megörökítsék tetteit. A Kisfaludy-társaságról s az academiáról soha sem olvashatni annyit a lapokban, mint egy kávéházból felkerekedett csoport utcazi viselt dolgairol.

Az etudians avoyou — a diák s az utcazi siheder ugy alakkokká válnak, kiknek cselekedeteit hűségesen számon kell venni, míg az operaház látogató előkelő közönség háborítatlan nyugalma érdekében senki sem mer felszólalni.

Miért? Mert esetleg azzal gyanúsíthatnák, hogy ez annyit tenné, mint Keglevich gróftot védeni.

Sokan panaszkodtak már nálunk, hogy a sajtó terrorizál. Nem az én feladatom megfélemlíni arra, vajjon e vad igaz-e vagy nem.

De az egyre világosabbá válik előttem, hogy a sajtó maga is terroristus alatt van. Fél a tömegetől.

Bolondság! A kik időközönként próbára teszik rendőrségünk türelmét, fellármazzák a főváros felét, merész tudgyakorlatokat visznek végbe az utczán és végül sorra török a szerencsétlen gázlémpákat, azok nem vesznek újságot s még kevésbé fizetnek azokra elő.

Borostyáni Nándor.

Országgyűlés A képviselőház esztörtöki ülésének főurdekét az operaház feletti vita képezte. Eppen erre való tekintetből ugy képviselők, mint a karzatlan közönség nagy számmal jelentek meg. A belügyi tárcza költségvetésének tárgyalását Rakovszky István előadó nyitotta meg, ki tájékoztató magvas beszédben ismertette a budget főbb teteleit és a talalyítal való nerezetesebb elteréseit.

A központi igazgatásnál Margittay, Orbán és Lukács Gyula szólaltak fel. Ez utóbbi különösen a választói összeírásoknál állítólag elkövetett visszaélésekről szölt, az összeíró köldöttségeket esküszegéssel vadoolta s a curiát is sérelmekkel illette; tulajdonaiban annyira ragadtatta magát, hogy a többséget hazugaságnak mondotta, miért is az elnököt zajos helyeslések közt rendre utasította. Tiszta Kálmán nagy hatással utasította vissza Lukács otromba vadját, miket az ország bíróságai és összeírói ellen emelt, egyuttal fölemlítve, miért nem tanácsos a curiára binni a választások igazolását, mert akkor mint Lukács már is tette, az ország legmagasabb bírósága is belevoratrának a pártbarozokba.

A főispánok költségénel ismét Orbán farszta a ház figyelmét s következtet aztán a nemzeti színház és operaház költségvetése, Komjáthy Béla emelt itt először szót. Utalva a szamos kielégetlen országos érdekre, túlságos nagyknak mondta az előirányzott 386 000 forint, melynek megszavazását bűnnel jelenti ki. Majd kiméltelül és s keressé parlamenti modorban támadta meg az intendant, kiterjeszkedve minden aprólékosra, felújítva sok hírlapi mende-mondát. Beszédeben, melyet a szelső ellenzék nagy tetszéssel fogadott, kiterjeszkedett ugy az opera belső ügyvitelére, mint a pénzügyi e redményekre.

Most felelt gr. Keglevich István és ritka nyugodt, higgadt és tárgyilagos modorban, melylyel az indulatosnak igérkezett vita mérgét elvette, ismertette a két intézet pénzügyi viszonyait és eredményeit az utolsó 5-6 évről. — Az operai költséget sokalta maga is, de kijelenté abbeli meggyőződését, hogy a leszállítás csak fokozatosan és nem rögtönösen

egyszerre csak oda dobtá azt a kis ibolya-esokrot Erzsike lábai elé. Azt a pár szál ibolyát! — Most majd csak észreveszi!

Halk nevetés hallatszott fel a ház minden oldaláról, e nevetségesség kitüntetés láttára és az ifju művésznő mérgesen dobantott kis lábával. Még csak fel sem emelte a kis csokrot.

A látcsövek mind Gáborra irányzódtak és ez sietett a felvonás végén elhagyni a nézőteret.

Künn az előcsarnokban alig hogy magához tért zavarából, egy színházi szolga névjegyet nyomott kezébe.

Erzsike névjegye volt. Pár szó állott rajta mindössze: »Ajánlata épp oly nevetésges, mint csokra. Kérem, ne compromittáljon többé.«

Szegény Gábor. — Vége, mindennek vége! — sutlogá, a mint az utczára kitörtorgott. Mitévő legyen most? Menjen vissza falujába, nélküle, Erzsikéje nélkül? Ha itt marad, legalább láthatja; őt s talán jóra fordul meg minden. És ott maradt.

Ismerték már a színházban a színészek, jegyzedők, szolják, még az a kis virágáros leány is, aki ott állta esténként virágait a színház pompás bejárata előtt. Högnye ismerték volna, mikor már vagy fél év óta, minden este elment a színházba, ha a színlapon Garamvölgyi Erzsike nevét olvasta, mindannyiszor vett egy kis csokrot attól a szegény leánykától . . . ibolyát, rózsát, amit épp kaphatott és odaadta a mozgásra postásnak, hogy adja át Garamvölgyi kisasszonynak, ha hazamegy a színházból, vagy tétesse be kosciájába. . . . öltözéjébe . . . a borá éppan skarja, de a világért se mondja meg, hogy ki küldi.

Erzsike névnapja volt. A közönség fel akarta használni az alkalmat, hogy kedvenezének ovációt hozzon. Nyílt titok volt s így Gábor is megtudta, s gyönyörű jáczint-csokra (Erzsike kedvencez virágai) illatozó ibolyákkal közepén, már ott várták Erzsikét, mikor a színházba ért.

S midőn a színpadra jött Gábor esokrával kezében. . . . ez egy pillanatilg boldog volt.

tetető: a többség élénk helyeslések közt említte, hogy mivel az opera fővárosi érdek is, méltányos volna, hogy a főváros is járuljon hozzá valamivel a költségekhez. Majd szűzlen Komjáthy egves vadjaira felelt s itt is tárgyilagossá maradt, bizonyos kölcsönösokra vonatkozó hirdetések, »alávaló rágalomnak« nyilvánítva. Komjáthy heresen felett vissza, kifejezve, hogy az utcazi sajtó, hogy ama kirezésti nem Komjáthyra értette.

A delegatio egybehívása. A delegatioi rendkívüli ülészaka legutóbbi hírek szerint mártius elején egy egybehívatni s egy esetben az osztrák képviselőházban a delegatioi elvita csak a hadi hitelnek a delegatioi általi megszavazása után fog kezdődni. — A budapesti »Hungaria« szálló» igazgatósága már utasítást kapott Bécsből a helyiségűkek az osztrák delegatioi részére való készentartása iránt.

A vasutigazgatóságokhoz körrendeletet intézett a közlekedési miniszterium, melyben szigorúan el van tiltva, hogy a vasutak szállítási képességére és egyéb viszonyaira vonatkozó adatok szolgáltatásának ki külföldi vasutigazgatóságoknak, hatóságoknak vagy egyeseknek.

A horvát-slavon ügyben kiküldött orsz. küldöttség a horvát-slavonorsági küldöttség tagjaival egy ülést tartott osztorokón d. u. 5 órakor. Ha y n a l d bibornokerek megnyitván az együttes ülést, első sorban az együttes ülés előnökegének megválasztása sorbent meg és pedig Vukotinovic indítványára megválasztott előnök Szapary György és László fotárnok-mestor, kit akadályoztatása esetében Széll Kálmán helyettesít. Jegyzőkké Falk Miksa és Miskolcovic József választattak meg.

Ezután a gyűlés értekezleté alakulván megkezdett az eszmecseré, mely esti 8 óráig tartott. Ekkor az idő előrehaladván, a tanácskozás folytatása, melyről értekezleti jellegűl előzve részletek nem közölhetők, a szombaton, f. h. 6-ikén d. u. 6 órakor tartandó értekezletre halasztották.

Az ülésen jelen voltak a kormány részéről: Tiszta Kálmán miniszterelnök, Baross Gábor, Bedkovits Kálmán, Szapary Gyula gr. és Széchenyi Pál gr. miniszterek és Khusen-Hédervary gr. horvát bán. A küldöttségek tagjai részéről: Magyarok: Csaky László gr., Falk Miksa, Haynald Lajos, Horváth Lajos, Majthényi László b. Rakovszky István, Széll Kálmán, Thaly Kálmán, Zichy Nándor g., Zaillicsk Mihály, Vizsolyi Gusztáv; horvátok: Gyurkovich Vászta, Gyurkovich György, Inkey Nándor b., Josipovich István, Kussevich Szevcsar, Mikulesz Cnyill, Miskolcovich Jozsef, Popovitch László gr., Schramm Lipót, Zmajovic Bertalan b. Vukotinovich Lajos.

A népfelkelés felhívása. A budapesti lapok legnagyobb része tegnap már közölte a Fejérvári Géza báró honvédelmi miniszter által kiadott és a népfelkelési törvény végrehajtására vonatkozó határozatokat. A népfelkelési törvény végrehajtására vonatkozó utasí-

mat . . . bánatát, a délután folyamán, mikor a Kéthás lakására küldte.

Or ha azok a virágok tudnának beszélni!

Ha értenek panasztát, boldogtalanságát! A közönség tombolt. Mindenki örült, büszke volt, mintha az ovató sikere egyedül az ő érdeme volna. Csak ő ilt a földszinten, könyes szemekkel, Némán, szomoruan.

Szegény Gábor! . . . Ha ezek a virágok tudnának beszélni! Ha értenek panasztát, boldogtalanságát!

Másnap az esti lapok sensatiós hírt hoztak:

»Egy megdöbbenő szerencsétlenség híre futotta be kora reggeli órákban a város. A színházi közönség kedvencez, Garamvölgyi Erzsikét, a reggel halva találták szobájában. A virágok lillat olte meg! A művésznőnek — ki nagyon szerette a virágokat — ugyanis szokása volt a kaptott csokrokat az ágya mellett asztalkára tenni. A tegnap kaptott virágok nagy része jáczintokból volt köve és ezeknek szerfelett józ illata okozta az ifju művésznő korai halálát. Ezt ma az orvosok is konstátálák.«

Sentimentális szüldök irigyelték a művésznő »szép halálát. A közönség egy hétig gyászolta kedvencezét. Az újságoknak volt miről írni.

Havas József.

Első gyilkosságom.

[39. Folyt.] (Regény.)
 Irta: Maos G., a párisi rendőrség volt főnöke.
 — Az »Aradi Közlöny« számára fordította: H. G. — XIII.

Bodasse Desiré régi szerelmeskedései. — Kávéház »A sólyomhoz.«

»Bodasse gyakran játszott »kemény szív«-vel és Riferrel?«

»Nagyon gyakran. En jegyeztem a nyereséget. És ha lehetett, »kemény szív«-nek többet irtam fel. Desiré papa ellenében más gonosság nem terbeli lelkiismeretemet.«

Voirbo nyilatkozatainak, melyeket »kemény szív«-ról, Riferrel és Entoucaról tett, ugysem sok hitelt adtam. Most azonban Gloria vallomása után szilárdul meg voltam győződve, hogy a politikai rendőrség fitkos ügynöke ez ügyben is szándékosan csalni akart.

Habár e nézetben voltam, mégis kötelességemmé vált a »Sólyom« kávéház látoga-

Az »ARADI KÖZLÖNY« tárczája.

(Február 5.)

Virágboszú.

— Az »Aradi Közlöny« eredeti tárczája. —

Ismerték már a színházban a színészek, jegyzedők, szolják, még az a kis virágáros leány is, aki ott állta esténként virágait a színház pompás bejárata előtt. Högnye ismerték volna, mikor már vagy egy fél év óta, minden este elment a színházba, ha a színlapon Garamvölgyi Erzsike nevét olvasta, mindannyiszor vett attól a szegény leánykától egy kis csokrot, ibolyát . . . rózsát . . . amit épp kaphatott és odaadta annak a mozgóra portásnak, hogy adja át Garamvölgyi kisasszonynak, ha hazamegy a színházból, vagy tétesse be kosciájába . . . öltözéjébe . . . a borá éppan skarja, de a világért se mondja meg, hogy ki küldi.

Talán oda sem adták!

Szegény Gábor! hogy szerette ezt a nőt, kinek mindenki számára volt egy igező mosolya, mind-nki számára egy kaczer pillantása.

Milyen más volt ez a művésznő azelőtt, mikor Kovács Gábor laratónje, jáczintársa volt. Gábor sokat gondolt ez időre. Sokat, nagyon sokat. . . . többet mint kellene.

Egy faluban nevedtek. Erzsike az apátlan, anyátlan leánya — kit jószívű rokonok fogadtak házukba, — ott lakott a Kovács házával szemközti, a gyermekek megismerkedtek és megszerették egymást. — amint gyermekek szoktak szeretni! Együtt játszadoztak a kis kertben nyárelőn, mikor a nemes rózsafutkon az első bibók fakadoztak és az anyha szellő tova vitte a virágok édes illatát, együtt neszelték estelenkint, — mikor az 5regpek kiültek az utczapadra s a fiatalok fel-alá sétálhattak a homályos utczán, — a cigányok melábus játékat, és ha néha egy-egy ünnep- vagy vasárnapon a néha egyetlen mulató helyére, a »kis erdőbe« mehettek, hol egy csendes kis folyam mosta a füves partokat, együtt kerestek ibolyát a selymes pázsiton, együtt hallgatták a habok zsongását, a falevelek susogását. . . . olyankor nagyon holdgölgök voltak! S e: így ment évről-évre s a gyermekek azt hitték, hogy ez mindig így fog tartani.

Pedig ahogy tartott!

Gabort elvitték iskolába, a megye főhelyére, onnan a fővárosba, s midőn hosszú

hosszu idő után megint hazakerült, a kis Erzsike helyett egy felnőtt hajadont talált, kit magánzóna kellett, s kivel ugy kellett bánnia, mint egy idegen — kisasszonnyal. De Erzsike azért még szerette Gábor és ez mindig észrevette azt, a lányka hirtelen örömen, midőn először találkoztak, majd meg zavarában, mely örömet rögtön követte, (még a nagybaci virágos pohárát is elejtette, de azért megsem merie bízalmasan megszólítani, ki-vált mikor meghallotta, hogy egy jótékony célra tartandó hangversenyen Erzsike is közre fog működni.

De hát szólni csak kellett . . . de hogyan? . . . mikor? . . .

Igaz, hisz a concert táncmulatsággal lesz egybekötve, ott beszélhet majd vele hosszasan, bízalmasan, anélkül, hogy feltűnnek . . . A concert napján, igen . . . igen, azon!

Es a concert napja is elérkezett. Erzsike énekelni oly szépen, oly szívrehatóan, hogy még arra a fővárosi művész-vendégre is, — ki pedig a fatubelieket eddig láthatólag fitymálta, — hatást gyakorolt. Ki is jelentette ez csakhamar, hogy egy »új csillagot« fedezett fel Erzsikében, hogy az ország, a világ közszóval tartozik neki ezért és hogy valóban kar volna, ha Erzsikét rokonai nem képeztetnék ki színésznőnek, ki-vált mikor manapság az ilyen dolog busás anyagi haszonnal is jár. Es Erzsike rokonai hitelt adtak a fővárosi ur eles szavainak és elvakítottá az általa rögtönözve felrajzolt jövőendő fényes képeitől, mindenbe beleegyeztek, mit a »jó ur« ajánlott, akár hogy könyörgött is Gábor, ki ellenében még Erzsike is naivul mosolygva jegyzte meg: »hogy hát hiszen nem is lehet olyan rossz valami, az a művészet!« . . .

Igy került fel Erzsike a fővárosba, így jutott — hosszas előkészületek után — a színpadra, holt rövid idő múlva a közönség kedvencez lett. Gáborra pedig ez az »első csapás« nem volt egyzersmind az utolsó: Erzsike távoztát atya hirtelen halála s rövid idő múlva édesanyja elhunytá követte.

Szomoruan élte napjait az atyai házban, míg Erzsike híre a kis faluba is eljutott. Ezóta Gábornak nem volt maradása. Bezárta a kis ház kapuját és a kis kert ápolását a jó Isten gondviselésére bízta, felutazott a fővárosba, hogy majd felkeresse Erzsikéjét.

Dehogy kereste fel!

Előbb a színházba ment. Épp Erzsike is játszott, Milyen büszke volt Gábor, mikor azt a sok virágot meglátta, mikkél a belépő mű-

vésznőt elhalmozták, mintha az a diesőség mind őt illette volna! De azonban hírtelen elszomorodott. Mintha Erzsike intett volna valakinek! s most megint . . . amott pedig az első emeleti páholyban egy fiatal ember hajlongott feleje! . . . Gábor látta mindent! . . . Talán az egyedüli, aki észrevette! — és szíve fájdalmasan elsorult.

Mikor az előadásnak vége volt, s a közönség ilt is az utczára sodorta, megállt a színház előtt és várta Erzsikét. De mikor e örögött az elegáns magánfogat és Erzsike az alatos portás hajlongásai mellett könyveden felszállt a fogatba, dehogy merve volna megszólítani. Kié volt ez a fogat? Az jóé? Vagy máé? Talán éppan azé a fiatal emberé, kinek a színpadról intett?! Nem merie megkérdeni . . . a lakást mindig elég korán tudja meg az ember.

Már késő volt, midőn lakására került. és irt egy hosszú, hosszú levelet a szerett leányának, hogy itt van a fővárosban . . . utánna jött, Erzsikéje után . . . mert szereti őt most is, szereti végtelentül . . . és feljött megkérdezeni, hogy szereti-e még, hogy akar-e nevéje lenni, hisz összes szeretetért csak arra kéri, hogy hagyja el a színpadot és végül, ha kedvező feleletet ad és aztán előadás után, meg fogja őt várni, ő, a legboldogabb halandó! Csak mikor ráírta a levélre, hogy »ajánlata« s rányomta nagy aranygyűrűjével a pecsétet, csak akkor nyugodott meg egy kissé.

Másnap türelmetlenül várta az előadás kezdetét és ő volt az első, ki helyét a földszinten elfoglalta. Kezében egy kis ibolya-esokrot tartott . . . Ezt fogja ő odadni Erzsikének előadás után, feltéve, ha kedvező feleletet kap. És milyen boldogok lesznek azután! . . . Leutaznak haza, a kis faluba, felkeresik azokat a helyeket, hol gyermekek rokonban játszadoztak . . . Erzsikének meglesz mindene, amit szeme, szája kíván, még — zongorát is vesz neki! És ő maga is milyen boldog lesz! Ha Erzsike énekel, csak neki énekel; ha mosolyog, csak neki fog mosolyogni . . . S mire a színház megtelt és felhúzták a függönyt, Gábor egészen biztosra vette, hogy Erzsike kedvező hírt küld, hisz nem is lehet az máskép.

Már jó darabja, hogy játszottak . . . Erzsike is a színpadon volt, de még nem »intett« neki — mint a hogy Gábor gondolta. Talán nem vette észre? Pedig kell, hogy észre-vegye!

Gábor gondolkozott egy darabig . . . Izgatottságában talán azt sem tudta, mit tesz,

táshoz, a számos mintanyomtatványhoz csatolva van azon hirdetésny szövege, melylyel a népfelkelés felhívatik. A hirdetésny rózsaszínű papírra van nyomva s így hangzik:

Hirdetésny. A népfelkelés felhívása. Ó az apostoli királyi Felsőbb Legfőbb parancsokra a népfelkelés... osztálya... területén ezen felhívatik.

Ennek folytán mindazon egyének, kik a megjelölt területen koruk szerint a népfelkelés felhívott osztályába tartoznak és pedig a 19 évesektől a... évesekig úgy készüljenek elő, hogy a külön kihirdetendő behívás után 24 óra alatt szolgálattételre bevonulhassanak.

Ezen felhívástól kezdve az első osztályú népfelkelésre kötelezett egyéneknek, vagyis a 19-37 éveseknek, a helybeli előjáróság engedély nélkül ezen város (helység) tartózkodnak, azonban itt állandó lakóhelylyel vagy illetőséggel nem bírnak, a mennyiben a népfelkelési szolgálattól alól felmentve nem volnának, a helybeli községi előjáróságnál azonnal jelentkezni tartoznak.

Előleges figyelmeztetésül tudtul adatik, hogy az 1886. évi XX. t. cz. 6. §-a szerint a népfelkeléshez szolgálattételre behívott egyének a behívás napjától kezdve elbocsátásuk napjáig, a katonai büntető és fegyelmi szabályok alatt állanak. Kelt...

Pártviszonyok a románok között.*

Arad, február 4. A temesvári „Luminatorul” 1886. évi 91. számában valószínűleg egy aradi román „Vederemo” álnév alatt cikket irt aradmegeyi román polgártársaink politikai ügyeiről, melyben megegyezően román polgáraink többségét kárhoztatja s megátámadja az 1884. évben inaugurált politikáért, mivel hogy ők az országos szabadelvű pártot támogatták s illetőleg a megyei szabadelvű párttal együttműködésre vállalkoztak. Erre a cikkre az aradmegeyi román szabadelvű pártnak s illetőleg a párt végrehajtó bizottságának jegyzője Ciora János mikálakai lelkeség egy erőlyes s férfias választ küldött, a melyet azonban a „Luminatorul” szerkesztősége a legdurvább módon mult évi 95. számában elutasított, mindannak dacára a válasz napvilágot látott a Nagy-Szebenben megjelenő „Telegraful Roman” című lapnak 1886. évi 136-ik számában az aradmegeyi józan gondolkodású románok teljes meglepedésére.

Erre aztán ismét látunk a „Luminatorul” f. évi 3-ik számában egy cikket, a mely azon kívül, hogy személyeskedő dolgokat érint, — utal az 1884. évben történteke, melyek felett megegyező románaink még akkor napirendre tértek, s hiszük, hogy azok minden értéküket is veszítették, annyival inkább, mert minden józan román meg van arról győződve, hogy csak a szabadelvű párt az, mely nemzetiségüket s nyel-

* Szives kézzel adunk helyet a román kézből eredt hazafias soroknak. Szerk.

tóval az utolsó kísérletet megtenni, amennyiben miud a négyüket szembesítem.

Időközben Rifer behozták. Gloriát kivetttem és Rifert kihallgattam.

Elmondta, hogy öt év óta nős, de miután feleségével nem szíveshették egymást, és miután házasságuk gyermektelen maradt, közös megegyezéssel elváltak. Felesége szakcsónő egy képviselőnél, ő pedig kolbászkesztő legény. Mesterénél reggelizik, ebédnél azonban a „tengeri nyúl farkához” címzett koromban szokott és ott ismerkedett meg Péter szabóval és Desiré papával.

Körülbelül egy hónap óta, így folytatja, „egyiküket sem látam. Mult vasárnap azonban a szabó közmegegyezésre eljött a „Sólyom” kávéházba. Valamint a következő napon, hétfőn is. Ott együtt itunk, beszélgettünk és megígérte, hogy ma is felkeres.”

„Bodasse Desiréről beszélt önnek?”

„Igen. Elbeszélte, hogy meggyilkolták. A mit különben már a hírlapokból is tudtam.”

„Behívattam kemény sziv”-et, Entouca és Gloriát, és miud a négyükhöz így szól- tam: „Ti azt hiszitek, hogy a rendőrség tudatlan és nem ért ahhoz, a mihéz értenie kellene, csak haszontalanul zaklat benneteket. Meg akarom nektek mutatni, hogy a rendőrség, ha büntényt nyomoz, mindenre kiterjed a figyelme és miud meg is tud. Így meg tudom nektek mondani, hogy mult év december 15-én este mindnyótzok mit tett.”

A három férfi meglepetve nézett egymásra. Gloria haszatalan látszott fejét törni azon, hogy a kérdéses este tulajdonképen mit tett.

En folytattam: „A szobán forgó estén mind a négyen a Bucu-utca torkolatánál voltak, de társaságokban volt egy másik e emely is... egy férfi, a kit szótá nem láttak... egy férfi, a kit időközben meggyilkoltak... Bodasse Desiré.”

Hallgatóm arcvonásai meglepetést, de nem jedséget árultak el.

En folytattam: „Mig ön, Gloria, Desirével karongtva előre ment, addig ön Entouca így szólt kemény sziv”-hez: „Meg kell az öregöt szabadulnunk!”

„Az ördög is, ez igaz!... egészen tisztán elmondom reá,” szólalt föl Gloria, a ki beszédem alatt folyton gondolkodott.

„Csakugyan, mondtam ezt,” erősíté Entouca is. „Emlékezel reá, kemény sziv?”

„Kemény sziv” igenlőleg intett fejével.

vüket nem támadja meg, mig a mérsékelt ellenzéki s függetlenségi pártokat illetőleg rég meggyőződhetek arról, hogy azoktól semmit sem várhatnak.

Üdvözöljük tehát megyei román ajku polgártársaink többségének azon törekvését, melylyel a szabadelvű pártköz tartozásának eszméjét tüzte zászlójára, s abbeli óhajunknak adunk kifejezést, vajha hazánkban minden román megértene a jelszót, hogy hátt fordítva a bujtosgatóknak, mindjobbban erősítsék meg a testvéri kapcsolot, mely őket a magyarral nemzethez s hazához köti.

Erkölciség s az erkölcsi nevelő oktatás alapelvei, különös tekintettel a népiskolára.

A társadalmi rendnek épp úgy, mint az egyének és az összesség jóllete és boldogságának az alapja az erkölcs; de nem az írott, s kivülről ránk erőszakolt és beemléztet, hanem a sziv mélyében gyökerező s így bensőleg átérzett tisztá erkölcs.

Mit ér a világ összes tudománya és művészete, ha az emberiséget nemesebbé, jobhbá nem neveli, vagy más szóval: ha nincs erkölcsi alapja? Az értelmi fejlettség erkölcsi alap nélkül nem áldás, hanem a legtöbb esetben veszedelmes fegyver a társadalmi rend s a közjólet ellen. A bűnök croniciája ezt eléggé igazolja. Tudatlan ember még a bűnt is ostobául követi el, az értelmes és tanult bámulatos raffineriával. Ezenlőfogva bünt követ el a nevelésnek a nevelő oktatásnak minden egyes tényezője, ha nem az erkölcsiiséget vezeti működése alapjául, kiinduló és végpontjául. Ebből induljon ki tehát a családi élet a társadalom, az iskola és az iskolai hatóság. Hogy miképpen teljesítse ezen irányban kötelességét az iskola? erre vonatkozólag kívánom elmondani nézeteimet, alapelveimet. Mielőtt azonban ezt tenném, szölok röviden az erkölcsiiségről s annak fejlődéséről.

Az erkölcs — moral — az emberek azon tetteiben nyilvánul, melyek mások javára vagy kárára vannak irányozva. Tetteink indító okai ösztöneinkben keresendők: ösztöneinket pedig érzelmeink irányozzák. Az értelem felismeri, belátja az egyes helyzeteket, kutatja azok körülményeit, megválasztja a végrehajtás eszközeit: de az elhatározásra a tette az érzelmet indít. Az erkölcsi tettek alapja tehát az erkölcsi érzelmeinkben keresendők; ahol ezek hiányoznak, ott hiányzik maga az erkölcs is. Az értelem hiányát soha sem pótolhatja az értelem. Hiszen ha pótolhatná, úgy minden papsáknak a vallásosság, minden bíró és ügyvédnek az igazság s minden nevelőnek az erkölcsiiség mintaképének kellene lennie; mert ezek mindannyian hivattott — vagy legalább is hivatalos — képviselői a vallási, jogi és erkölcsi tanoknak. De hogy még sem mind példányképek, az a történelmileg nagy emberek nagyban, a köznapiak pedig kicsinyben léptén-nyomon igazolják.

Ez alatt éberem figyeltem Riferre. Ez néma maradt és egyáltalán nem látszott érteni, hogy mi történik. Ha a szavakat, melyeket Vuirbo szájába adott, csakugyan mondta, akkor látszólag nem emlékezett többé azokra. De miután a tény, miként Entouca is erősíté, megtörtént, valakinek kellett azt Vuirbóval közölni és ez csak a részegség hatása alatt álló Rifer lehetett.

Entouca kezdett szólani: „Meg kell magyaráznom, hogy mit értettem az alatt, mikor mondtam: Meg kell az öregöt szabadulnunk! Desiré papa tulajdonos sokszor éreztet kedvet arra, hogy Gloriát magával haza vigye. Azonban egyáltalán nem volt bökést és kedvesem aznap estére egy ur látogatását várta, hisz tudja jön... az ily esetekben a leány mindig valakit vár, a nélkül, hogy tudná ki. Czélzatosan használtam ama kifejezést. Ki akartam őt térszítani, hogy azután hagyjon bennünket utunkra meenni.”

„Mely napon volt ez?”

„Az nem tudom.”

„De nem lehetett december 15-én,” végezt közbe Gloria, „mert akkor én hálóba kerültem — két hétre elcsuktak. Csak karácsonkor szabadultam ki... Biztos ur az erre vonatkozó adatokat könnyen beszerezheti.”

„Ha ez áll, akkor nekem is a dutyban kellett lennem, mondá Entouca. „Utánad pár nappal fogtak el és nyolcz napig ültem verkedés miatt... és hozzá nem is én voltam, a ki verkedett.”

„Akkor hát onn vertek meg?”

„Nem... Nem hagyom magam megverni... Ez lealacsonyítana Gloria előtt és elidegenítené őt tőlem.”

„Beszéljen világosabban.”

„Tehát így történt a dolog. Az askórossal mentem... Te ismered őt, kemény sziv”, ugy-e: „Nem ismerem”, viszonzá, kemény sziv.”

„De hogy nem; tudom, hogy kit gondoltok.”

Tette nevelésnél tehát első lépés a megfelelő érzelmei felkeltése, apóllása és állandó kedélyhangulatú fejlesztése.

Az erkölcsi érzelmei a fejlődő emberben aránylag későn ébrednek. A kis gyermek ugyanis szerlelett önző, bár rossz akarat nélkül; az önzés pedig nem ismeri a tisztá erkölcsiiség ideális magaslatát, fényét és melegét. Az önzést k-ll tehát előbb megtörntni; ezt pedig elérhetjük, ha felkeltjük a gyermekben az aestheticai és rokonszenves érzelmeiket, amelyek e szerint lépésről lépésről szolgálják az erkölcsi érzelmei felé.

A szepnek közös élvezésekor egyik fél sem rövidül meg: sőt jolesésünk még fokozódik is, ha más is gyönyörködik abban amit mi szépnak tartunk. Az érzelmei ezen közössége csakhamar felelőrezi a rokonszenvet, mely legmagasabb fokán a tisztá, önzetlen szeretetben nyilvánul. Rokonszenvünk tárgyai pedig nemcsak legközelebbi rokoinaink, barátaink, honfitársaink, hitsorsosaink lehetnek; az igazi rokonszenv az egész emberiségen tul, az állatokra, az egész természetre s a cultura összes alkotásaira is kiterjed. A rokonszenv átkarol minden szepet, jót és igazat; belőle fakadnak a történelmi emlékek iránti tisztelet, a kegyelet s az általános emberszeretet magasztos érzelmei, mely utóbbi nélkül tisztá erkölcsiiség nem is képzelhető.

Ezen az uton haladva végül eljut az ember oda, hogy szükségét érzi annak, hogy az ezen érzelmei behatása alatt végrehajtott tetteiből, tapasztalataiból a következményeket levonja, ítéletekbe foglalja s rendezze. Így jön létre az erkölcsotan — inductív uton.

Miután, amint láttuk, az erkölcsiiség az általános emberszeretetben gyökerezik, ez pedig csak egy: tisztá erkölcs, s tisztá erkölcsotan sem lehet több mint egy.

Lássuk most már, hogy az iskola miként nevelheti, s nevelve miként oktathatja a gyermeket ezen egységes és tisztá erkölcsre, illetve erkölcsotanra. A következőkben Currie J. practicus angol paedagog elveit és gondolatmenetét követem s az idézetek, ha külön említes nincs téve, „Az iskolai nevelés elvei és gyakorlata” című művéből vannak véve.

„Az erkölcsi nevelés legalsó fokán nem az értelem, hanem az érzelmei tárgya áll. A kisded nem tudja felfogni kötelességének természetét és okait; ez oly feladat, mely a serdülő is gyakran nagyon megpróbálja. Mielőtt azért ezt tehetné, mielőtt bírna a nyelv adományával, hogy oktatást fogadjon el mind erről: erkölcsi neveltetése már folyamatban van. A szülő az ő ítéletét szóval, tettel és tekintettel fejezi ki s a gyermek sejtí annak fontosságát...”

A szülő s a legközelebbi környezet ezen hatásával egyidejűleg lép fel, mint érzelmeikre hatalmas eszköz, a példa, „mely magában foglalja azon hatást is, melyet az érzelmei szóval és mozdulatokkal való kifejezése gyakorol; azoni-lul kiváló fontosságú magában is, miután kézzelfogható mintát állít a gyermek elő, kinek élénksége az oktatás ilyenmő befogadására példabeszéddé vált.”

„Viseld magad tisztességesen,” válaszolt Gloria.

„Raita leszek, de ne szakítsanak félbe. Egy vasárnap este történt, a Builier-halból kijövetkor. A kopaszsal vele volt kedvese, egy kis, gyönyörű leány.”

„Oh! vágott közbe dühösen Gloria. „Nincs jogod más kérdészt gyönyörűnek találad, csak a magadét. Erteitett? Határozottan megiltom ezt neked.”

„Legy megnyugodva, az csak szájjárás. Tudod nagyon jól, hogy senkiért el nem cserelnék. Tehát, hogy a végére jussak. A kopasz feltékeny, mint egy foka. Pórol imadottjával, mert ez egy serdülő tanulóval, a ki vele egy falból származik, pár szót vált saját társaságán. A kiesnek is helyén van a nyelve és helytlen visszavág... Hiszen tudja, hogy az ilyen délvideki hógyan kerepel, ha egyszer föl van huzva. Szikkozódlet támadt. Az egyik reszt nevet, a másik ordít, mások ismét ökleiket emelgetik és az ordörök közbelepnék... Engem, a ki csak azon fáradoztam, hogy a kopaszat lecsitissem, vele együtt bevisznek és nyolcz napra elcsuktak... Most már tisztán emlékszem, hogy december 20-án eresztettek ki, mert e napon ni ketten, kemény sziv” és én esokolatét vittünk Gloriának a fogházba. Emlékszel kemény sziv”?”

„Igen, ugy van,” bizonyítá ez.

„Mindéz könnyen megállapíthatjuk. Csak-hogy meg egy másik körülmény is fűderítendő. Ujév táján a „Sólyom” kávéházba, melynek törzsvendégei voltak, elmaradtak.”

„En két hétig egy költőtanos bódéjában voltam szerződötve,” mondá Gloria.

„En pedig” — szóló Entouca, „ez idő alatt a boulevardon egy új árucikket árultam. Mozgatható tagokkal bíró babákat, rendkívül mulatságos alakok. Sokat eladtam és jó keresetem volt mellette. De a boulevardról távol esett a „Sólyom”. Ez idő alatt Bichette manánál a Lepic-utca 15. szám alatt az ötödik emeleten laktam.”

„Ezt is megállapíthatjuk. Majd utána nézek, hogy igazal mondott-e.”

„Hallgasson meg,” — viszonzá Entouca sértődve, — „én csak egy kérészt vagyok... ez persze nem valami tisztességes kereset. A magamfajta fizékok sok gyalázatosságot művelnek és érthető, hogy réam és Gloriára mindig gyanakszik. De esküszöm, hogy eddig sem ő, sem én semmiféle büntényt nem követünk el. Megkérdelhet bárkit, az egész világ azt fogja mondani: Ez a pár, Entouca és Gloria, kiesapongó, lármás, eszik-izsik, — de becsületes, mint a tisztá

Hisz nagyon régi s örökké igaz, hogy: a szavak megindítanak, de a példák vonzanak.

Legközelebbi lépés a nevelésben mindjárt a jó érzellet és példa felmutatása után, indokot (motivumot) teremteni, mely készszá tegye a gyermeket azok önkéntes elfogadására. Az erkölcsi cselekvés magában nem nyújt örömet a gyermeknek; hogy örömet találjon benne, attól függ, minő társításra támaszkodik, gyönyörűsége köt-e azzal össze vagy sem.”

Gyönyört okozó s így tette serkentő motivumok lehetnek: a jutalom, mások helyeslése, az iskolai közvélemény, a dícs-és tudrág, valamint a munkasági ösztön kielégítése, legmagasabb fokon pedig az öntudat. A tanítónak és nevelőnek e szerint egyik legzenyebb kötelessége lesz úgy intézni működését, úgy vezetni a gyermek tevékenységét, hogy: fenti motivumok csak erkölcsileg jó tetteit kövessék; mert csak így fognak felbőrdülni az erkölcsiiség alapjául szolgáló nemes érzelmei.

További teendője lesz a szoktatás. „Az érzelmeinek, melyeket mi a gyermek lelkebe bevénés kívánunk, mindaddig kell műveltetni, mig szokássá nem válik. A szokás erejében áll a nevelés ereje.” „Az erkölcsi szokás, melyet a nevelésnek elő kell mozdítani, a jó cselekvés megszokása. Nincs más bizonyosága az erénynek, mint ha tettekben nyilvánkozik.

Az erkölcsiiség analogia a gépies és erkölcsi erő alkalmazása közt, valamint egy adott gépies erő látszólag lehetetlen eredményt is el fog érni, ha arra elegendő idő fordítatik, ugyanaz történik az erkölcsi erővel is, ha kellő időmennyiséggel rendelkezünk. Nagy eredményeket kevés idő alatt a nevelésben nem várjunk; hirteleni ugrás a jellemfejlődésben nem való a mi constitutionhoz, az-ért mindig kockázatos!”

S mégis mi történik? 10-12 év alatt akarják a gyermeket erkölcsileg azzá nevelni, amire csak 20-25 éves korában lehet. No de erről majd bővebben a következőkben.

Kerner Péter.

KÜLFÖLD.

Háború és béke. A francia kormányhoz közelálló „T-mps” megnyugtató szellemben íté a helyzetéről; colportálják Münster grófnak, a párisi német nagykövetség kijelentését is, mely szerint a béke biztosítva volna. Ezekkel szemben áll egy pozitív hír, az t. i., hogy a pétersvári kormány megiltotta a lóki vitelt Oroszországhól. Olyan engesztan természetű és békés indokai, de eredhet olyan okból is, a mely connexióban áll a jelenlegi helyzettel. Mindenesetre tartózkodni kell attól, hogy elhamarkodva messzemő kombinációt fűszessék az orosz kormány rendelkezéséhez; bár alig lehet remélni, hogy azok a kik rémhírek terjesztésében lelik gyönyörűségüket, ki ne aknázzák Oroszország ezen legújabb rendszabályát az ügyis eléggé igazott közönség további nyugtalanítására. Az azonban bizonyos, hogy ez

„En szivesen feleségül vettem volna Gloriát... akkor bizonyára dolgoztam volna is... De ő nem akarta... kiskorától fogva kedvelte a kiesapongó életet. Azt mondta nekem: arvak vagyunk... egyikünknek sincs családunk, melyre tekintettel kellene lennünk... eljünk szab don. Lássá, kemény sziv” barátom is szerelmes Gloriába. Rendesen sajtálom őt; néha persze feltékeny leszek... de azért nem vagyok ellensége... mert csodálom ezt embert. Van benne erély. Tud dolgozni és asszony segédelmé nélkül megkeresi a mindennapi kenyeret. A mi Rifert illeti, ez is jó gyerek. De iszakos, már teljesen meg van mérgezve. Napközben igen szorgalmasan dolgozik, de este a „Sólyom”-ba megy és tele szítja magát pálinkával. Különbön jozanom ugy, mint részegen, mindig olyan szelid, mint a bárány... egy gyermek szinesgen vezetheti őt, mint az uszkárt... persze ha reá jön a részeg, akkor az ilyen emberek mindent vörösnek látnak, agyonütnek mindent, a nélkül, hogy tudnák, miért. Rifer barátom, föl kell hagynod az ivással... különben egyszerű a bor szomorú véget okoz neked!”

„A bor nem ér semmit”, viszonzá Rifer, „az nem is kell, már a vörös színét is utálom... Nem, én máshoz ragaszkodom... a pálinkához... ezt imádom és nélküle nem is tudnék élni... habár tudom, hogy halálotom fogja előidézni.”

„Rifer és kemény sziv”, önk elmeheknek. Entouca és Gloria itt maradtak.”

„De... mi nem tettünk semmit.”

„Az meglehet. Azonban utána néztek, hogy állításait elfogatásuk időpontjára úzeve való-e. Gondoskodom róle, hogy ez rögtön megtörténjen.”

Egy óra múlva jegyzőm már visszajött a rendőrizgatóságól. Gloria december 14-től 24-ig a Saint-Lazare fogházban, Entouca pedig ugyanazon hónap 15-diktől 21-ig a rendőri fogházban volt elcsuktva.

Az alibi ekként megállapítván, egyikük sem vehetett részt Bodasse meggyilkolásában és rögtön elbocsátottam őket.

„Nagyon köszönjük szivesegét,” szóló Entouca. „Könnyen megtehetné volna azt, hogy az adataink valóságáról való meggyőződést más napra halasztja és bennünket tolonczkocsin a rendőri fogházba küld. Gloria és én ezért hálasak leszünk. Ha esetleg valaminek a nyomára jönnénk, a minek tudása önmé neve fontossággal bír, hatalmazom föl, hogy ide jöhessenek és elmondhassam.”

(Folyt. köv.)

intézkedést szükségképen követni fogja hasouló intézkedés az osztrák-magyar monarchia részéről is.

Ausztria-Magyarország és Oroszország. A „Times” párisi levelezője arról értesül, hogy Ausztria-Magyarország és Oroszország olyan megállapodásra jutottak a bolgár-kérdésben, mely minden esetleges özszeütközést kikerülhetővé tesz.

LEGUJABB POSTA.

A román hadsereg felszerelésének befejezése. Bukarestből jelentik, hogy a hadsereg felszerelésének befejezésén lázasan dolgoznak. Két tiszt Eszenbe utazott az ütőket átvenni; Kruppnal 165,000 löveget rendeltek. Az ottani fegyvergyárban szakadatlanul dolgoznak. Az ismétlőfegyverek dolgában még rendszert nem választottak; jelenleg a 7 és fél mm. kaliberű Rubin-fegyvereket próbálják, melyekről sok dicsegetést mondanak.

A bukaresti kamara esütörtöki ülésén Cologniceano jelentése nyomán egy ellenző szavazat hűjő hangulata meg szavazták a hadi felszerelések kiegyesítésére kért öt milliónyi hitelt.

TÁVIRAT.

A Keglevich-Komjathy-ügy. — Budapest, február 4. (Az »Aradi Közlöny« eredeti távirata.) A Keglevich-Komjathy-ügyből kifolyólag, ma megtartották a fáklás zenét Komjathy Béla orsz. képviselőnek. A tüntetés minden rendezavarás nélkül, nyugodtan folyt le.

NAP TÁR.

Febr. 5. Szombat. Róm. cath. napitár Ágota. Prot. napitár. goza. Görög-orosz napitár (Január 24.) Xenia. Nap. kél 7 óra 25 perc. Nyvazsik 5 óra 4 perc.

Febr. 5. Az aradi jótékony nőegylet fényes álarozsoltja a „Fehér Kereszt” nagyermeben.

Febr. 6. Az aradi honvédelmi javára felolvasás d. u. 4 órakor a városház dísztermében.

Febr. 12. A kereskedő-íjakk táncvizsgálma a „Fehér Kereszt” nagyermeben.

Febr. 13. Az aradi könyvnyomdászok batny-bálja Strobl árcsarnokában.

Febr. 15. Arad megye törvényhatósági bizottságának rendkívüli közgyűlése d. e. 10 órakor.

Febr. 20. A „Kölcsey-Egyesület” táncvizsgálma a „Fehér Kereszt” nagyermeben.

HIREK.

Arad és Vidéke.

Személyi hir. Alkér Ernő és Hillerbrand Antal péntézyi főtanácsosok Aradra érkezték, hogy az itteni dohánybevitel-hivatalnál szemlélt tartsanak. Tegnapelőtt délután meglátogatták a m. kir. dohánybevitel-hivatalt és mindent a legnagyobb rendben találtak.

Népfelkelési dandárok Arad- és Csánadmegyében. A népfelkelésben Arad s kir. város, s a megyéből az aradi és pécsai járások a lugosi 8-dik feldandár 3. zászlóaljához osztattak. Ugyanezen zászlóaljhoz tartoznak Temesből az új-aradi, vingai és lippai járások.

Arad megye ternovai, radnai, nagyhalmgyi, boros-sebisi és boros-jenői járásai a 4. sz. nagyváradi feldandár 3. sz. boros-jenői zászlóaljhoz tartoznak, mig a világosi, ki-jenői és eleki járások ugyanazon feldandár 2. sz. nagyváradi zászlóaljhoz osztattak be.

Csánadmegyéből Makó városa, továbbá a központi, nagykali, battonyai és kováshazai járások az 5. sz. szegedi feldandár 2. sz. ugyanezen szegedi zászlóaljhoz osztattak be.

Fábián László főispánt, mint a hivatalos lap legutóbbi számában olvassuk, a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter a ménesi m. kir. vizezellérképezde felügyelő bizottság elnökévé nevezte ki.

Aradiak a párisi világgiallításban. Zarány Odón igazgató-tanító urnak a lapokban közölt indítványát, hogy az 1889-iki párisi kiállítás alkalmából az oda rándolni szándékozók egy rendezendő tanfolyamnak tanulják meg a francia nyelvet, magunkávé tevén, felszólítunk mindazokat, kik e tanfolyamnak részt venni óhajtanak, melőttázzanak az indítványozott nyelvkör megalkalására ezújjából február 6-án vasárnap d. e. 11 órakor, a templomutezai elemi fiú-iskola rajztermében tartandó értekezleten megjelenni. Aradon, 1887. február 4. Többek megbízásából: Némethy Károly, Preisinger József, Graszal János, Fischer Antal.

Új postafőnök. Kádár Bélát az aradi m. kir. postahivatal derék, közszereteten álló hivatalnokát a közmunka- és közlekedési miniszter a m. kir. postahivatal főnökévé nevezte ki. E megérdemelt előléptetésnek mi is örövendünk.

Figyelemre méltó tanügyi cikkrozzatot kezdünk meg lapunk mai számában Kerner Péter tantóképezdei igazgató ur tollából. A közlemény három fejezetre oszlik és ugyanannyi számban fog megjelenni, felöleve az erkölcsoktatás azon kívánatos irányát, melyre vonatkozólag az aradvárosi iskola-közlekedési beható értekezletet tartott. E magvas tanügyi közleményünkre felhívjuk az iskolaszék tagjainak és a tanügyi szakemberek figyelmét.

Krecsányi felmentése az aradi színház bérletétől. Krecsányi Ignác az aradi színház igazgatója, mint lapunk tegnapi számában már jelezte, meg akar válni mostani helyétől, s a színházi bizottsághoz

intézet kérvényében, a bérleti idő harmadik évétől kérte felmentését. A kérvényt tárgyalás nélkül megtagadták. A kérvény tárgyat tartott meg. F a b i á n László főispán elnökletével a jelen voltak: S a l a c z Gyula polgármester, Institoris Kálmán főjegyző, Urbán János főkapitány, Párcz István tanácsos, Lukács Miklós, Múlek Lajos dr., Müller Karoly, Schuster Illés dr., Szalay Antal és Várjassy Lajos. S a l a c z Gyula polgármester előterjeszté Krescsány Ignác szingizgató kérvényét a bérlet alól való felmentése tárgyában, indoklva legelőször is avval, hogy itteni szerződése megkötése alkalmával még nem lehetett tudomásáról, hogy a budai színházak vidéki igazgatónak fogtak átadni, ma pedig azok átvehetésére neki biztos feladása lévén, a bizottság nem tekintheti felmentésnek, hogy őt előmenetelében gátolja akkor, a mikor reá nézve a mostani szerződési feltételek oly terhesek, hogy erőszakot marasztalva okvetlen a csőd szélére sodorná, mert a színház bevételei nem állnak arányban az őriási szükséglettel. Számítása szerint a személyzet havi járulékai 4800 forintot, világítást 1000, napi szükségletek 1000 forintot igényelnek, míg járulék a nagy bér, havi kiadásai körülbelül 10,000 frtra rugnak, mit a színház mostani beosztása mellett bevenni teljesen lehetetlen. A kérvényhez először Lukácsy Miklós szolt, ajánlva a felmentést, mert a szerződési kötelezettség fentartásából színházunk ügyére semmi jót nem várhatna. Múlek Lajos dr. előtte szólóval ellentétben, Krescsányi indokait nem tartja helyeseknek, s ő a maga részéről nem adná meg a felmentést, annál inkább nem, mert a szingizgató bizottság az első évben a kérvény szerzőjével indokolt társulat hibákat azon reményben nézte el, hogy a későbbi időben annál inkább terjedni fog az igények kielégítése. Azonban sajátlatlan tapasztalat, hogy Krescsányi a közönség igényeivel nem sokat törődött?, új darabot kértől kivül(!) nem adott! Ellenben a mely régi darabot 7—9—s r e i szingizgató. Számadatai sem tartván helyeseknek, ő a közgyűlésben is ellene lesz a felmentésnek. L u k á c s y ismételve is a mellett szólal fel, hogy mentessék fel, lesz még idő, amikor szívesen vissza jönne még Aradra, mely város oly páratlan gyámoltásban részesítette, hogy majd minden előadás telt ház előtt történt. Institoris Kálmán jogi szempontból nem mentené fel Krescsányit, de visszatartani nem akarja, nehogy az erőszakosság a színház rovására történjen. Müller Karoly a szingizgató művészet érdekében nem akarja visszatartani, azonban ellene mond az igazgató által felhozott számbeli adatoknak. S a l a c z Gyula polgármester bár megfontolatlannak tartja a kérelmet, azt hiszi, hogy még sem lehet egyebet tenni, mint a felmentést ajánlata hozni, miután Krescsányi állításai olyanok, melyek a színház jövőjének ártalmának, ezek megzafolása mellett kifejezetten nyerve a szingizgató bizottság azon meggyőződése is, hogy Krescsányi nem volt az igazgató, akinek hittek, s a kivel megelégedhettek volna. P a r c z István a színház jövője érdekében indítványba hozza, hogy a pályázat kihirdetésére alkalmával értesítés küldessék minden hazai lapnak a színház állapotáról, s arról a pártoláshól, melyben ez ideig részesült, így a pályázati öhajto igazgatók is tájékozva lesznek az ügy igaz állásáról, s Krescsányi rádjaira is meg lesz a kellő czátolat. Ezek után a főispán kimondja a határozatot, hogy a bizottság a felmentést a mondottak szerint fogja a közgyűlésnek pártolólal előterjesztetni. — Eddig a tudósítás a szingizgató bizottság üléséről, a mely alatt felhangzott megjegyzések nagy részben egyszerű tevédségen alapulnak. Krescsányi igazgató ur egy szóval sem vádolta és nem is vádolta az aradi közönség pártfogását, melytől paratannak vall ő maga is és egyedül annak tulajdonítja a bevételek csökkenését, hogy a színház igen kicsi és a legdrágább földszinti jegyeinek is csaknem fele. — Az Aradon rendkívül elharapódzott szokás szerint — kedvezményes árban kél el. Társulata pedig, mely a vidéken ma páratlanul áll, oly nagy, hogy a fentebb vázolt módon befolyó jövedelemből nem tartható fenn. Meg vagyunk győződve, hogy Krescsányi igazgató urat, az anyagiakat illetőleg, csakis ez kesztővázsra, nem pedig a pártolási hiánya, a mi nem létezik. Az ő működésére vonatkozólag csak annyit jegyezhetünk itt meg kirázólagos tárgyilagossággal, hogy a míg egészséges volt, ugyszólvá éjjel-nappal a színpadon fáradozott.

— **Az állandó vegyes felülvizsgáló bizottság** tegnap délelőt a megyeházán két besorozott egyenest vend felülvizgálót alá, s mindkettőt elbocsátandóknak nyilvánította, ezenkívül elővezetett 4 firokon, kik közül kettő munka- és keresetképesnek, kettő pedig keresetképtelennek osztályozottak.

— **Avaryfi Károly dr.** az újonnan kinevezett királyi táblai ítéldő, csütörtökön tette le a hivatalos esküt a tábla teljes ülésén.

— **Tüzesetek.** Ó Szent-Annán mult hó 26-án R o m a n Juon lakháza kigyult, s feledé leggett. Biztosítva volt. Mult hó 29-én pedig U j - S z e n t - A n n á n K e r n e r Károly háza égett le.

— **A Strakosch tanár előadására** eljegyztet jegyek mátl kezdve ifj. Klein Mór könyvkereskedésében már kiválthatók.

— **A nögyeleti álarozos-bál** tombolájához folytatólal a következő ajándéktárgyak küldettek be: Szontagh Gyuláné urnólól 1 himzett bálnai katriusza, 1 himzett tálcakendő, 1 finom festett toll-legyező, 1 szép himzett asztal futo-kendő, 1 szép vörös-atlász festett legyező tartóval, 1 keleti gyufa és hamutartó, 1 himzett zold bór puskaszij, 1 töltött bombouér és egy igen szép albumtálca. Muzetik Matild urnólól 1 majolika dohánytartó, 1 kagyló hamutányér, 1 dohány dohánytál, 1 kis lámpa és 1 dohány finom szappan. Dobiaschi Mária urnólól 1 esztal-csengőtű, 2 gyufatartó, 2 nejgyökösár, 1 tolltartó, 1 himzett leveltáska és 1 himzett törülközőtartó. Somogyi Józsefné urnólól 2 igen szép virágváza, 1 szép doboz finom levelpapír és 1 csinos szivartársa finom szivarral. Urbányi Jánosné urnólól 2 üveg finom pezsgó. Remetey

Károlyné urnólól 1 igen szép dohánytartó, 1 majolika vizeskanesó, 1 kedvelt sórtartó, 1 mustáresze és 1 szép vajtartó. Avaryfi Inréné urnólól 1 üveg finom francia pezsgó. Ro enberg Jakab urnólól 7 különböző thermométer, 1 vörös borospohár és 2 csinos portöröl. Bodroghy Lenke urnólól 1 igen szép bömör, 1 csinos hamutartó, 1 tintatartó írőeszközzel és 1 gyufatartó. Baros Náva Jozefa urnólól 1 igen szép szilvium-készlet 6 személlyre, 1 indusú disztárgy, 2 igen szép virágpohár, 1 csinos bronz levelnehezék és 1 porcelán fogpiszkálótartó. Öv. Tabajdi Károlyné urnólól 1 igen szép fölszerelt szivarasztal szép kezimunkával. Buday Nándorné urnólól 1 Makart virágkoszorú. Szalks Janosné urnólól 2 igen szép gypszszobor. Amberger Jenőné urnólól 1 zold aranyozott pohár és 1 igen csinos dohányzacskó kezimunka. Steinitzer May Paula urnólól 1 igen csinos tőpárna kezimunka, 1 kagyló éksztartó, 2 csinos virágtartó porcelánból és 1 szép szivartartó pines. Rosenberg Helén urnólól 2 csinos virágpohár, 1 szép bronz nejgyógytál és 1 igen szép porcelán szivartartó. Dr. Fisch Mórné urnólól 1 hamutartó, 1 szép illatazerdoboz füstölővel. Ransburg urnólól 2 drb hanggye, 2 szép hamutartó, 2 csinos virágváza és 1 lámpatalca. Eisler Steiner Ilona urnólól 1 kis kosárka, 1 szép cukortartó, 1 diszkötésű verseskönyv és 5 igen finom csemegetányér. Hudecz Ferencné urnólól 1 virágtartó, 1 szép bonbonier töltré és 1 vörös metszett szép pohár. Probst Mihalyné urnólól 1 kitünő szép szilvium-készlet 6 személlyre 1 kágyérral 1 csinos gyufatartó és 1 naptárszekrény. Tagányi Istvánné urnólól 1 fekete dohánykészlet-asztalka, 1 bársöny gyűszűtartó vánkossal és 1 bronz róka levelnehezék. Verner Cecilia urnólól 1 levelpapirtartó, 1 jár érez asztalkendőgyűrű, 1 igen szép poharalaku liqueurtartó, 1 két személlyre való liqueurkészlet. Kincsig Jánosné urnólól: 1 majolika kávészéső, 3 drb epres tányér, 2 drb kis virágváza, 1 igen szép hamutálca, 1 igen szép fekete festett doboz és 1 csinos munkatáska. Scherlag Józsefné urnólól: egy szép himzett szingyeg, egy fonott munkakosár, egy himzett kulestartó és 1 tolltöröl. Istfai Veronika urnólól: 2 szép szalva kezimunka-kosár. Salacz Gyuláné urólól: 2 igen szép bronz-roszozott kandallóra való girandola és 1 disznóvénny. Gebhart István urólól 2 d.b. igen elegáns virágtartó, kecsli slakban, 2 drb. szép hamutartó, 2 drb. szép virágváza, mind porcelánból. Mittelmann D. Ferencné urnólól: 1 igen szép caviartál és 2 majolika kupa. Mittelmann Bódogné urnólól: 1 csinos virágkosár, egy majolika befőttes tál és egy levelpapirtartó, bársöny és festett fából. Purgly Jánosné urnólól: 1 finom kristály liqueur-készlet, 1 virágkosár, 1 majolika korsó szép festéssel s 1 pár szürke virágtartó eszéze. Scherlag Józsefné urnólól 1 drap selyem tőpárna. Palfy Józsefné urnólól 1 láda szivar, 1 szép virágasztal virágedényvel, 1 lámpatalca, 1 csinos virágkosár és 1 szivarhamutálca. Mit Fabian Lászlóné urnólól 1 szép nejgyegyártó-álvány, 1 kenyérszár és 1 szép kerek tálca. Weiler Rezsóné urnólól 2 a egy egyptomi korsó, 1 szép szivartartó és 1 szép gyufatartó. Sármezey Kóvér Anna urnólól 1 terracotta szobor, 1 szép bronz hamutartó, 2 csinos virágpohár, 1 majolika és 1 szép kagyló hamutartó. Junga-Simon Aranka urnólól 2 fonytárhár, 1 csinos bronz levelnehezék, 1 kis kosár pezsgó, 1 tojaspohár és egy faragott doboz.

— **Esküvő.** Világosan mult hó 31-én esküdött örök búséget T r i t s Lajos ottani derek kovácsmester özv. U l l m a n - o s szül. L u s á n s z k y Borbala urnónek. Az esküvőt kedélyes lakoma követte.

— **Szineszet Világosan.** Magyar-Világos községben, mint levelezőnk írja, mult hó 15—20-ika óta „Magyar szinesztársaság tart előadásokat az ottani vendégi nagy termében. A közönség eléggé pártfogolja az előadásokat.

— **A galsai polgári olvasókör** az alapszabályok értelmében mult hó 30-án tartotta meg rendes közgyűlését, melyben egyuttal a kör tisztviselői is meg lettek választva és pedig elnök: H e r m a n n J. Gyula, jegyző: J a n k ó Mihály, könyvtárnokká: N a g y József, pénztárnokká: S e b e s t y e n Páter, választmányi tagokká: S z a b ó Lajos, P i t i k ó József, M a s z a y János, H o r á k Ferenc, H a j k a Demeter és S z o l e s z k a György. A kör igen csinos könyvtárral is rendelkezik, melyet az évenként megtakartott összegekből szerzett be. Ama szép és lelkes hivatás, melyet a kör a többnyire románjku községben programmal kitűzött és betölteni is igyekszik, megérdemli, hogy minél többen pártfogolják.

— **Hymen.** W i l e s e k József n.-lárkányi m. kir. dohánybevéltási kezdő tegnap délután tartotta esküvőjét özv. Z s i v á n Károlyné urnóvel. Sok szerencsét az új párnak.

— **Tüzeset a vidéken.** Galsán f. hó 25-én éjjel 11 és 12 óra között S c h w a r t z Dávid kereskedő boltja ismeretlen okból kigyult s leégett. A kár mintegy 60 frt; az özet nem volt biztosítva. A bolti cikkeket sikerült megmenteni.

— **Szerencsétlen halál.** Mint lapunknak írják, N i e d e r m a y e r Mihály eleki lakos mult hó 25-én többek társaságában kocsin vavaszatra indulván, utközben a kocsiában elhelyezett puskák egyike elsült s őt oly veszélyesen találta, hogy 6 napi kínos küzdelem után meghalt.

— **Elfogott dohánycsempészek.** Dobro Petru és Stefan, S z á v i e s Joszi, K o v á c s György és B á n Juon 6-szent-annai lakosok — mint lapunknak írják. — mult hó 29-én egy kis nyereséges üzletet akarván csinálni, 70 kilogramm jó fajta magyar dohánnyal felcsomagolva utnak indultak, egyszerre azonban portyázó csendőrökkel találkozáva, gyalosnusk látszó csempeségeiket átkutatták, s a tilos portékát elkobozták.

— **Tolvajok a vidéken.** Mult hó 11-én Szemlakou Gál János padlásáról 12 zsák kukoricát loptak el, tettesnek F e c z e l János ugyanottani lakos bizonyult. Mult hó 29-én Tripa Györgye tauci lakosnak a kresztamései határból 2 darab 40 frt értékű, K o h n Henrik kszindiai lakosnak meg 4 darab 50 forint értékű sertését lopták el.

— **Elvesztett sertések.** Mint lapunknak írják, F e l e s i n s z k y Ede lipiai lakosnak a solymosi erdőből 10 darab 90 forintot érő sertése elveszett. Ugy lopták-e el, vagy eltévedtek, nem tudhatni.

— **Megkerült csizma.** A mult hó 29-én Világosan megkért országos vásár alkalmával G l ü c k l i c h Ignác kurticai lakostól egy pár 12 frt értékű csizmát elloptak annélkül, hogy a tettest csak gyanínti is lehetett volna, azonban a csendőrségnek jó orra volt s azt D e h e l á n Stefan zimándi lakos birtokában megtalálta. honnan a csizma természetesen a bíróság közbejöttével visszakerült igazi tulajdonosához.

— **A temesvári ügyvédi kamarából.** A temesvári ügyvédi kamarában, mint a hivatalos lap tegnapi száma közli, a következő változások történtek; dr. O r s ó Mátyás n.-beeskerei ügyvéd a kamara lajstromába felvétellett; dr. K é l e r Sándor lakhelyét Perlaszól N.-Beeskerekre tette át; K i s s László ügyvéd ezen kamara területének elhagyása folytán a kamara lajstromából kitoröltétt; és hogy M á z o r János kubini ügyvéd a m. kir. Curianak 1886. évi december hó 11-én 635. sz. utléletével az ügyvédség gyakorlótól hat óra felügyeltesztétt.

— **Nyilvános számadás és közlönet.** (Vége) Az első aradi önkéntes polgári tüzoltók örszinte közönséget nyilvánítja ez uton is mindazoknak, kik a f. év es hó 22-én megtartott tüzoltóvonal alkalmából felülvizsgálókkal a kart gyámoltási szivesek voltak a nevelő: Schartner János, dr. Tenner Pál, Kaddóhó, Avaryfi Géza, özv. Zsó Istvánné, Jankovics János, Stejnitzka E., Vászty György, Preissler Vilmos, Florescu György, Simon, Oberkner Koszta, Hudecz Ferencné, dr. Schwarz Jenő, Schuster Illés, Kerec József, özv. Páris Jánosné, Jenaburg, Magyar Ferenc, Schaller Lipót, Kohn N. N., Csillag és Rutkai, Páncz Katalin, dr. Tisch Mór, dr. Mittler Lidor, Jablonczy, Péczei Póréncz, Probst Vilmos, Florescu Péter, Russ, Vizer Péter, Medvezyi Ödön, Hets János, Knapp Károly, Gömörly Gyula, Pless Mór, Amberger Jenő, Edestein György, Ujházy Károly, Hallosy Jenő, Ramhölcz György, Rosenblüh és társa, Glück Dezső, Draesay György, Lux Hugó, Assael Hermann, Vas Mátyás, Babó Imre, Csontos Imre, dr. Weisz Sándor, Jerger Antal, Rauch János, Pálya Mátyás, Berger Vilmos 1—1 frt. Kristóf György, Grosz István, Spöner János és Rubert Mária 60—60 kr. Amtmann Lajos, Deutsch Babetta, Schlesinger Samu, özv. Rodlner, Klein Ignác, Markovics E., Grünwald József, Urbányi Béla, Hofbauer Lajos, Nemény Sándor, Jenei Jenő Béla, Spitzer Sarolta, Tenetzi László, N. N., Dombórádi Nagy Sándorné, Rosenberg Sándor, Neuwirth Mór, Janiczky K., Jakobovics, Spiroch József, Bánát D. J., Barth Viktória, Löwy Lipót, Wollmann E., Mezey József, Kamensky János, Grosz Adolf, Iritz Bernát, Hajek és Sütő, Janata A., Papp István, Haunold János, Rosenberg Mór, Csáky János, N. N., Gruber György, Zollmann János, Váczer Ferenc, Eiselle Jakab, Theokár Sándor, Geese József, Schlick Miklós és Balázs János 50—50 krt. Spielmann Adolf és Kron Lipót 40—40 krt. Thiesz Károly, Tisch Mihály és N. N., 30—30 krt. valamint több olvashatlan aláírás felülvizsgálóknak, kik atományikkal a kart hivatás beötélése és e célra szükséges feltzerelvények beszerzésében segélyeztek. A tüzoltóvonal összes bevételei voltak 563 frt 48 kr., kiadásai pedig 244 frt 93 kr., tiszta jövedelem 318 frt 55 kr. Tisztelettel, Aradon, 1887. január 31-én. — A k a r p a r a n o s k ö z s é g .

— **Anyos Emil** tehetséges fiatal gyógyszerészint mióta átvette a Bathányi- és kereszt-utca sarkán levő Frantz ély-féle gyógyszerteret, ez egészen más lendületnek örvend, s teljesen megérdemli a közönség bizalmát. Ujjában felszerelt gyógyszerterát teljesen, új gyógyszerekkel és gyógyszerügyi specialitásokkal. Lapunk mai számában megjelent hirdetésére felhívjuk olvasóközönségünk figyelmét.

— **Egy a jegyzői teendőkben jártas.** jó házból való 25 éves fiatal ember, ki 2 1/2 évig működött körjegyzői iródsában, s ki a magyar hivatalos nyelven kívül a német és román nyelvet is beszéli, egy jegyzői iródsában alkalmazást óhajtana.

— **Hazánk és a főváros.**

— **Hogy esküsznek a népfelkelők?** A honvédelmi miniszter által a népfelkelési törvény végrehajtására vonatkozólag kiadott utasítások közt ott van az eskü is, mit a népfelkelők letenni tartoznak. Így hangzik: Mi önnepélyesen esküszünk a Mindenható Istenre, hogy Felsőleg fejedelmünk és urunk első Ferencz József Isten kegyelméből Ausztria császára, Csehország királya stb. stb. és Magyarország apostoli királya s hazánk szentesített törvényei iránt hűséggel és hódolattal viseltetünk. Esküszünk, hogy Ó Felsőlegnek, Ó Felsőleg vezéreinek s minden egyéb előjáróinknak is engedelmesskedünk, őket tisztelünk tartjuk és védelmezzük, rendeleteiket és parancsait minden szolgálatban teljesítjük, minden ellenség ellen, bárki legyen is az, vizen és szárazon, éjjel nappal, útközben, rohamokban, csatákban és bármintemű vállalatokban, szóval mindenütt, mindenkoron s minden alkalommal vitélül és férfiasan harcolunk, csapatainkat, zászlóinkat és lövegeinket semmi esetben el nem hagyjuk, az ellenséggel soha a legkisebb egyetértésbe nem ereszkedünk, s magunkat mindig a hadi törvények szerint és derek népfelkelőkhez és harc osokhoz illő módon viseljük a így becsülettel élünk és halunk: Isten minket úgy segéljen. Amen!

— **A Keglevich-Komjáthy-ügy** csütörtökön került a g y v é d i k ö r választmányára elé. Rövid vita után a választmány azt határozta, hogy mindaddig, míg a belügyminiszter ez ügyben nem nyilatkozik, az erdemleges határozathozatalt felüggeszti, azonban már most is kijelenti részvétét és solidaritását Komjáthyval; az ő ellene elkövetett sérelmet a k a r s e r e l m é n e k tekinthi; erről Komjáthy értesíti s egyuttal felkéri, hogy az operai szabályrendeleteket hozzá mielőbb nyujtsa be.

— **Dobos János** a czeplédi reform. egyház nagyvőzele, mint táviratilag jelentik, csütörtökön délután 4 órakor, hosszas betegeskedés után meghalt 83 éves korában. A boldogult tisztelheteli főjegyzője volt a Dunameleki ref. superintendensnek és mint egyházi író, szónok a reform. egyház elsőrangú jelesei között foglalt helyet. Tíz évvel ezelőtt ő volt szónoka a czeplédi szász küldöttségnek, mely Kossuth Lajosnak Czepléd város mandatumát felajánlotta.

— **Nem tüntet** a budapesti egyetem komoly, érett ifjúsága a felmerült Keglevich-Komjáthy-ügyben. Ezt a határozatot hozta a megtartott értekezlet, és így azok, kik napok óta mozgolódnak, hogy az egyetem ifjuság, mint testület, a Keglevich-Komjáthy-ügyben valami „zajos modon” nyilatkozzék, csufos kudarcot vallottak. A főkapitány ugyanis kérvényüket elutasította, mert időközben megjelentek az értekezlet többségének köldöttei és egyuttal bemutaták az értekezleti jegyzőkönyvet, mely azon határozatot foglalja magában, hogy „az egyetemi ifjuság a gróf Keglevich István ur és Komjáthy Béla orsz. képviselő ur között felmerült ügyben ezentul semmiféleképpen nyilatkozni nem kíván, mely szerint továbbá kifejezett adván sajnálatának a tüntetés felett, egyszerű smind sajnálatát nyilvánítja a felett is, hogy az egyetemi ifjuság egy része oly könnyen enged egyes lapok célozatos intencióinak és ez által alkalmat szolgáltatnak oly vélemény terjesztésére, mely az egyetemi ifjuság tekintélyével össze nem fér.

— **Rövid hírek.** A király Ó F e l s ő g e . hir szerint, e hó folyamán fővárosunkba jöha a delegátok még februárban újra összejöhetnek. — C l o t i l d főhercezségasszony Bőcsből még e hóten visszatér leányával. Mária Dorottya főhercezségével. Alcutra. — G r ó f Bethlen Aladár szerdán tartotta eljegyzését Bathányi Vilma grófiskiszonnyal, nemetjáró gróf Bathányi József kedves leányával. — M i n n i c h A u r e l i n é ur nólól, Münnich Aurél orsz. képviselő fiatal nejét a városlegiti jégpályán súlyos bal eset érte: koresolyázás közben elsiklott és karját törte. — A király Ó F e l s ő g e kegyelem útján megkintette a büntügyi eljárást, melyet báró Majthényi László főispán és Szabadhegyi Géza párbaja miatt indítottak meg. — A z e r z s e b e t t é r egyik padján Mikulj Ferencz huszonhét éves körmes segéd szíven lötte magát és rögtön meghalt. — T e m e s v á r t t í f. Abrányi Cornél hétéfői felolvasása 150 frtot jövedelmezett a magyar nyelvterjesztő egyesületnek. — A g y ö n g y ö s i k e r ü l t e n a függetlenségért párt Jakab Géza budapesti ügyvédet léptette fel képviselőjelöltnek.

— **A nagy világ.**

— **Rudolf-barlang.** Rudolf trónörökös Abbaziából kirándulást tett a divacciai nem rég felfedezett cseppkő-barlanghoz is. A határán a közönségi előjárók és a plébános fogadták s a barlang bejáratához vezették. A barlangot gyertyákkal fényesen kivilágították. Megleő a barlang nagysága és a cseppkőalakzatok változatosága. Csak négy órát időzött benn a társaság, jóval a vége előtt fordulva vissza. Rudolf trónörökös, felkérésre, megengedte, hogy a barlangot róla nevezzék el. Egy nagy helyiséget pedig Coburg-dórnak kereszteltek.

— **Nincs többé sikasztó!** Ez a sensztios hir érkezik Amerikából a szabadságra vágyó pénzárások Eldoradojából. Kanada egy genialis emberében kelt az az eszme, hogy valamint biztosítani lehet a házat tűzvész s a vétést jégverés ellen: mért ne lehetne epügy assecuráltani a biztosító-társulatokat is ama népszerű urak ellen, kik az örízetükre bizott ezreket tengerentúli utazásra szokták elvinni? Montreal városát illeti a dicsőség, hogy benne a legelső ilyenmű társaság létesült. 105 francot fizettet magának egy-egy pénzárunk után, s ez összegget 15,000 franc netáni elskassztásért vállalt felelősséget. 210 francért 30,000 francert kezessedik, 315-ért 45,000 és így tovább. Az így befizetett összegeken a társulat titkos rendőroket tart, kikkel szigorú őrizet alá véteti a biztosított pénzárak kezelőit. Ha az illető sikaszt, a társaság üldözötti és mindenképpen rajta van, hogy a törvény a legnagyobb szigorral sújtsa a hűlen tisztviselőt. Nem kétkedünk benne, hogy a kanadai példa vonzani fog és hogy a pénzártnokok elleni biztosítás, mint az ifjú Amerika megannyi más vívmánya, szintén meg fogja hódítani a vén Európát. „Nincs többé sikasztó!” ez a jelige, és hol van az a pénzintézet, mely e búvós szavak varázsának ellen bírna állni?

— **A népszerű Boulanger.** A „Forthingthly Review”-ben Charles Dilke érdekes cikket közöl a hamarjában annyira érdekessé lett Boulanger felől. Azt írja többek között, hogy Boulanger népszerűsége jelenleg oly magas fokon áll, a minőn nem volt Napoleon óta Franciaországban senki. Minden politikus fél tőle, és felőle még sem beezel mosoly nélkül senki. Dilke megkérte egy Franciaországban járt barátját, tudja meg: hogy Boulanger tábornok férfi-e, katonae, komédiás-e vagy pedig számár? A feleletnek, madgyan sok practicus értéke nem volt, mert így hangzott, hogy Boulanger mind a négy egyszerre. — Egyébkint pedig hatalmas természetű szép fiatal ember és jó szónok.

— **Rövid hírek.** A z o s z t r á k v ö r ö s k e r d e s t e g y l e t t e z e r f o r i n t o t k a p o t t ajándékolni Singer Ignác magánzótlól, tiszti özegek és árvek s háboru eseten sebesültek javára. — L a i b a c h b ó l jelentik, hogy Adelsberg mellett két vasuti vonat összeütközött, egyik mozdony és tizenegy kocsi megsérült, de az utasok közül senkinek sem lett baja. — A l e m b e r g i t ö r v é n y s z é k négy heti börtönre ítélte egy ruthén népanitót, ki azt hirtelzette, hogy tavaszkor jönek az oroszok és kiirtják a lengyeleket és a zsidókat. — A z o s z t r á k e a t h o l i c s u s o k nagy zarándoklást terveznek Jeruzsálembe s legközelebb felhívást adnak ki tömegek csatlakozás végett. — A h a m b u r g i o p e r a igazgatója, Polini, első coloratur-énekesnővé Telesi (Biliczky) Emma magyar énekesnőt szerződtette. — R i t k a k a g y l ó b a Königsberger Adolf berlini ékeszerm birtokában: a kagylóban negyven gyöngyszem van, mig rendesen csak egy-kettő szokott lenni.

KÖZGAZDASÁG.

Aradi pénzüntézetek havi forgalmi kimutatásai.

Arad megyei takarékpénztár forgalmi kimutatása 1887. évi januárhaváról.

Betételek:

Alladé mult hó végén	283093.58
Betételek folyó hóban	35752.60
összesen	318846.18
Visszafizetések f. hóban	154007.51
Alladé folyó hó végén	295444.27

Leszámitolás:

Váltóárca-álladé mult hó végén	1269095.15
Leszámitolt váltók folyó hóban	387512.60
összesen	1621891.36
Bejárt váltók folyó hóban	349879.81
Váltóárca-álladé f. hó végén	1272011.55

Előlegezések kézi zálogokra:

Alladé mult hó végén	856133.44
Előlegezett folyó hóban	160344.18
összesen	1022477.62
Bejárt előlegek f. hóban	110098.29
Alladé folyó hó végén	912379.38

Jelzálogos kölcsönök:

Alladék mult hó végén	589823.19
Előlegzetett f. hóban	15000.-
összesen	607823.19
Törlesztett folyó hóban	5798.-
Alladék folyó hó végén	602025.19

Pénztári forgalom:

Alladék mult hó végén	93685.22
Bevétel folyó hóban	808219.77
összesen	901904.99
Kiadások folyó hóban	868107.33
Pénztári alladék folyó hó végén	33797.16

Arad, 1887. február 1-én.

Jelzálog-kölcsönök:

Alladék mult hó végével	134605.-
Uj előleg f. évben	2300.-
Folyó számlákban előleg összesen	136903.-
Visszaizett f. hóban	2115.-
Alladék f. hó végével	134788.-

Zálogház-kölcsönök:

Alladék mult hó végével	65347.-
Folyó hóban adott kölcsönök	6837.50
összesen	71184.50
Folyó hóban kiváltatott	5642.-
Alladék folyó hó végével	65542.50

Pénztár:

Maradvány mult hó végével	18340.54
Bevétel f. hóban	184982.93
Bevétel összesen	201323.47
Kiadás f. hóban	197637.91
Pénztármaradvány f. hó végével	36685.56

Arad, 1887. február 1.

Előlegzés értékpapirokra:

Alladék mult hó végén	11901.-
Előlegzesek f. hóban	30.-
összesen	11931.-
Visszaizett f. hóban	750.-
Alladék f. hó végén	11181.-

Pénztár-forgalom:

Alladék mult hó végén	frt 38541.08
Bevétel f. hóban	45095.65
összesen	frt 49436.73
Kiadás f. hóban	454506.55
Pénzkészlet f. hó végén	40130.18

Arad, 1887. január 31-én.

Hivatalos árfolyam
a budapesti áru- és értéktőzsdén 1887. év február hó 4-én.

Magyar aranyárú 4 sz.	93.-
Magyar papírárú 5 sz.	83.25
Magyar vasúti kölcsön	142.-
Magyar keleti vasúti államkötény 1. kib.	94.-
Magyar keleti vasúti államkötény 2. kib.	114.-
Magyar keleti vasúti államkötény 3. kib.	102.-
Magyar földterhermentesítési kötvény	102.-
Magyar földterhermentesítési kötv. záradék	102.-
Temesvári földterhermentesítési kötvény	102.-
Temesvári földterhermentesítési kötv. zár.	101.-
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	101.-
Horvát-szlavon földterhermentesítési kötv.	97.50
Magyar szőlőszarvasági kötvény	113.-
Magyar nyereséj-sorozat-kölcsön	114.-
Tiszszabályozási és szegedi sorajegy	74.50
Osztrák járadék papírban	78.-
Osztrák járadék aranyban	103.-
1860-iki osztrák államsorajegy	127.-
Osztrák-magyar bankkötvény	85.-
Magyar hitelbankkötvény	272.-
Osztrák hitelintézeti részvény	264.25
2% és 3% arany	8.05
20 frankos arany (Napoleonor)	10.17
Német birodalmi márká	63.29
London (8 havi váltókért)	129.-
20 márkos	12.68

Arad városi színház.
Folyó sz. 126. 5. bérlet 11. szám.
Szombat, 1887. február hó 5-én:
A szerelmi varázssital.
Operette 2 felvonásban.
Ezt követi:
A baletársaság előadása.
Következik:
A szerelmi varázssital második felvonása.
VÉGÜL:
Az ugráló kőr.
Balett 1 felvonásban.
Személyek:
Walter asszonyos — Francois Franciska k. a.
Zetina leánya — Zimmermann Guiseppina k. a.
Teophil Zetina kedvese — Walter Agnes k. a.
Sartarolo, az "ugráló kőr" — Oehlschlager Alfred ur.
Kezdete 7, vége 10 órakor.
Holnap, vasárnap:
Volts A baletársulatának második fellépte.
E Z E L:
Sikernek kell lennie.
Vigjáték 1 felvonásban.
Fips, a híres nőszozó
Énekes bohózat 1 felvonásban.
Felelős szerkesztő és kiadó:
HINDY ÁRPÁD.

Az igazgatóság.

Az aradi ipar- és népbank forgalmi kimutatása 1887. évi januárhórol.

Takarékpénztári betételek:

Betétmaradvány mult hó végével	610914.05
Folyó hóban betét	47251.43
összesen	65816.48
Visszaizett betét f. hóban	42495.50
Betétmaradvány f. hó végével	615669.98

Váltótárca:

Alladék mult hó végével	150279.70
Lezártított f. hóban	161703.94
összesen	311983.64
Beváltatott és forgatott	104045.48
Marad tárcsa-alladék f. hó végével	147938.16

Aradi hitel-egylet:

Alladék mult hó végével	158604.-
Folyó hóban adott kölcsönök	2500.-
összesen	161104.-
Törlesztett f. hóban	1423.-
Alladék f. hó végével	168881.-

Előlegek nyereséj-papírokra:

Alladék mult hó végével	94587.-
Folyó hóban új előleg adott	3650.-
Előleg összesen	98237.-
Ebből visszaizett f. hóban	6046.-
Alladék f. hó végével	92191.-

Az igazgatóság.

Az aradi kereskedelmi- és iparbank forgalmi kimutatása 1887. januárhórol.

Betételek:

Alladék mult hó végén	frt 27806.24
Betételek f. hóban	20227.56
összesen	298033.80
Visszaizett f. hóban	24868.80
Alladék f. hó végén	frt 273165.20

Váltó-lezártítás:

Tárcsa-alladék mult hó végén	frt 254405.71
Lezártított f. hó végén	193979.13
összesen	frt 448384.84
Visszaizott f. hóban	193465.78
Tárcsa-allad. f. hó végén	254919.06

Előlegzés folyó számlában:

Alladék mult hó végén	frt 146432.50
Előlegzesek f. hóban	5325.-
összesen	151757.50
Visszaizett f. hóban	205.70
Alladék f. hóban	151551.80

Az igazgatóság.

Vegyes közlemények.

Szesszió.
(Február 4.)
(B.) Készaru nagyban 25.75—26. kicsinyben 26.50 hordó nélkül, per 100 liter %.

Budapesti gabnatőzsde.
(Február 4.)
Méréselt kivitel, jó vételkedv, 20.000 mm. forgalom, szilárd árákkal. Tavasi buza 9.35—9.36, uj buza 9.05—9.07, uj tengeri 6.35—6.36, tavasi zab 7.02—7.04, káposztarepece 11.25—11.40 uj őszi zab 6.70—6.75.

Budapest, február 4. (A z "Aradi Közlöny" eredeti távirata.) A budapesti tőzsde zárlati árfolyamai: Magyar aranyjárdék 93.90, magyar papírjárdék 82.60, magyar hitelbank 276.—, osztrák hitelbank 266.40, London 129.—, Páris 50.90.

IDEGENEK NEVSORA.
(Február 4.)
Fehérkereszt-szálló. Spindler József, birt. Csákov. Turk Sándor és családja, birt. Medgyes. Halasi Imre, birt. Déva. Kerényi Sándor, orvos. B-Csaba. Kálmán N., orvos. Bpest. Tháli Elek, ügyvéd. Bpest. Bakadi István, keresk. Nagy-Körös Kaufman J., keresk. Győrök. Házenfusz Antal, keresk. Boroszló. Bleier Adolf, keresk. Sarkad. Kohut Antal, utazó. Bécs. Gangelberger József, Hanasch Károly, Wechsberg N., Goldstein N., utazó. Bécs. Grünhut N., Markusz Sándor, Fuchs József, utazó, Bpest.
Nador-szálló. Gróf Arjas D., huszár-kapitány Mezőhegyes. Kebling József, magánzó, Győrök. Heller Nándor, keresk. Burtyn. Lennart József, keresk. Temesvár. Nyemer Márkus, utazó, Szeged.

3530—886. kv.
Arverési hirdetményi kivonat,
A kisjenői kir. jbiróság mint tikkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtónak Krisán Tótyer végrehajtást szenvedő elleni 186 frt 91 kr. tőkékövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kisjenői kir. jbiróság területén lévő, Aradmegyében fekvő, a vadászti 327 sz. tjkvben A. I. 1. 4. és 7. alatt felvett beltelkes ház és külsősegből álló ingatlanra az árverést 368 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi márcziushó 31-ik napján, d. e. 10 órakor Vadász közsegházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.
Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsarának 10 százalékát 36 frt 80 krt, készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényzikk 42.§-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
Kelt Kisjenőn, 1886. évi december 18-án.
A kisjenői kir. jbiróság, mint tikkvi hatóság.

AZ ARADI KERESKEDELMI ÉS IPARBANK
zármérlege 1886. évi december hó 31-én.

VAGYON.

Tárcza	254405 71	Részvénytőke	150000 —
Pénztár-készlet	38541 08	Betétek	24096 97
Előlegek értékpapírokra	11901 —	Betét levelekre	245709 27
Adások	163432 50	Betét könyvecskékre	8000 —
Levelezők	57856 80	Pénztári jegyekre	277806 24
15 sz. ingatlanunk	70179 95	Hitelezők	113986 17
A pénzültő-osztály értékpapír készlete	8952 45	Tartalékalap	40000 —
Leltár-állás	2550 —	Átviteli kamatok	6081 40
Leírás	350 —	Nyeremény egyenleg	19595 68
			607469 49

Arad, 1887. január havában.

SPITZKA, s. k. pénztárnok.
FISCHL, s. k. vezérírtár.
BETTELHEIM, s. k. könyvvezető.

A fő- és segédkönyvekkel egyezőnek találtatott:
SCHÄFFER ADOLF, s. k.
FRIEDMANN LAJOS, s. k.
Dr. WEISS SÁNDOR, s. k.

A felügyelő bizottság:
elnök.

ÁNYOS EMIL
gyógyszerész,
Aradon, Batthyány- és kereszt-utca sarkán.
Van szerencsém tisztelettel értesíteni a n. é. közönséget, hogy
gyógyszertáramat
gazdagon ellátam a nagyobb városok gyógyszerárának mintájára megkívántató
gyógyszerekkel, különlegességekkel.
Ajánlom saját készítményű és szerencsés összetételű által nagy kelendőségnek örvendő gyógyszeremet.
Egy doboz salicyl-fogpor, mely a fogakat tisztán tartja 35 kr.
Egy üveg salicyl-szájvíz 35 „
Egy doboz Heider-féle fogpor 35 „
Egy doboz legártatlanabb szerekből összeállított hajpor 50 „
Batthyány-féle bajuszpedrő, mely nagy kelendőségnek örvendő dobozokban 10—12 „
Különösen ajánlom a különféle gyökerekből összeállított
szájvizet,
mely a szájat időn tartja és megóvja a fogat a rothadástól. Egy kis üveg ára 35 kr. Külön
migrain czukorkák,
melyekből egy, legfeljebb két darabnak használata, azonnal megmenti a szenvedőt a legmakacsabb fájdalomtól. Egy darab czukorka ára 10 kr. 6 darab ára 50 kr.
Dózsá Árpád-féle Turbolya-czukorkák, dobozonként 30 kr. Valódi csukamáj-olaj, kellemes ízű és tiszta állású. Fehér és sárga színű. 1 üveg ára egy forint.
Végül ajánlom különféle kiünő minőségű szappanjaimat s dusan felszerelt különlegességi nagyraktáramat.
Videki megrendelések posta fordultával pontosan és lelkiismeretesen eszközölteknek.
A nagyjérdemű közönség pártfogásáért esd
Ányos Emil,
gyógyszerész.
109—152

Tisztelt közgyűlés!
Mint az aradi kereskedelmi és iparbank felügyelő bizottsága, van szerencsénk működésünkről következő jelentést előterjeszteni.
A helyselyt ében gyakran vizsgáltuk meg a pénztárt, az alladékokat, valamint a könyvvezetést és kinyilatkoztatjuk, hogy az összes kezelést minden irányban lelkesnek és rendben levőnek találtuk.
Az előterjesztett zármérleget, valamint a nyer- és veszteszámlát különösen tételről-tételre a fő- és segédkönyvekkel összehasonlítottuk és meggyőződést szerettünk magunknak arról, hogy azok minden részeiben összhangzóak és helyesek; az illető számadatok alapját képező alladékok általunk darabonként átvizsgáltattak és teljesen igazoltnak tapasztaltattak.
A cselekvő tételek érték megállapításánál a fennálló törvényes határozatok szolgáltattak zsinórmértékül, minélgyogva hozzájárulunk az igazgatóság javaslataihoz, hogy a zármérleg szerint 1886. évre kitüntetett 19595 frt 68 kr. tiszta haszonból a 4-ik számú szelvény 16 frtjával (10 2/3 %) beváltassék és 1299 frt 32 kr. maradvány a jövő évi számlára elővezetessék.
Kérjük ezek után, miszerint az 1886-ik évre az igazgatóságunk és nekünk a felmentést megszavazzák.
Arad, 1887. február hó 3-án.
A XVII. r. évi közgyűlés által megválasztott felügyelő bizottság:
Schäffer Adolf, s. k.
Friedman Lajos, s. k.
elnök.

938/1887. 11v.22

Hirdetmény.
Arad szab. kir. városi törvényhatósági bizottságnak 3237/131. 1881. sz. a. kelt és a nagym. m. kir. Belügyminiszterium 54184/1881. sz. a. kelt intézményével jóváhagyott szabályren'elet alapján a ház-, kert-, szőlő- s földirtokosok és bérlők felhivatnak, hogy udvarukban, kertjükben, szőlőjükben és tanya-földjeiken található gyümölcs- és díszfákrol, bokrok és cserjékről a hernyó-fészkeket és pete-gyűrűket f. évi márczius 15-ig leszedessék s azokat tűzveszélyre alkalmas nem szolgáltató helyen elégettessék, a tavasz és nyár folyamata alatt mutatkozó hernyókat és hernyó-halókat mutatóköz-sukkor azonnal leszedessék és elégettessék.
Minden tulajdonos és bérlő felhivatik, hogy a m-nnyiben szomszédja s fennebbi kötelezettségének eleget nem tenné, azt a kapitányi hivatalnál bejelentse.
A hivatkozott szabályrendelet 4. §-a értelmében a r'ndes hernyózást mulasztó tulajdonosok vagy bérlők amellet, hogy az általuk elmulasztott munkát az ő költségükre hivatalból fog elrendelteni, 25 frt erejéig a bejelentést elmulasztó szomszédok pedig 10 frt erejéig fognak az elkövetett kihágásért büntettetni.
A kártékony rovarokat pusztító éneklőmadarak k'félése különösen ajánlatik a lakosság figyelmébe.
Aradon, 1887. február hó 1-én.
Urbányi,
főkapitány.

97—32

Arverési hirdetmény.
Monyoró község erdejéből a tekint. megyei törvényhatóságnak 421/886. számú határozatával kihasználni engedélyezett
400 darab fa
folyó évi február hó 15-én, d. e. 10 órakor Monyoró községházánál 1650 frt kikiáltási árral a legtöbbet ígérőnek készpénz, lefizetése mellett, nyilvános árverés utján eladatni fog.
Mely árverésre a venni szándékozók tisztelettel meghivatnak azzal, hogy a feltételek — addig is — a bokszegei körjegyzői irodában bármikor betekinthezők.
Kelt Monyorón, 1887. január hó 31-én.
Bognár Károly, **Kujedán Petru,**
körjegyző. **biró.**

Egy nyugalmazott görög katolikus lelkész ajánlkozik — szerény felvételek mellett — kisebb, vagy nagyobb gyermekek mellett
nevelőül,
vagy más megbízható s a papi állással egyeztethető állás elfogadására. Czime megtehető e lap kiadchivatalában.

„Széchenyi irodalmi intézet” nyomdája. Arad, 1887.